

DVĚ

CARTER

Když mi zabzučel telefon, nespal jsem, jen jsem objímal spící Emmu. Tulila se ke mně, ještě pořád nahá, a já se podíval na mobil. Byl jsem v pokušení ho ignorovat. Věděl jsem, kdo volá.

Byl to Gene, můj starý mentor z Mauriciovy rodiny. Už tenkrát byl jako osina v zadku a věděl jsem, že bude zase. Na rozdíl od mých lidí a zbytku rodiny Gene nedbal na mou potřebu soukromí. Když si chtěl promluvit, zavolal. Když se chtěl sejít, vyžádal si to. Nejednou jsme se střetli a jindy jsem mu vyhrožoval tělesnou újmou, když dával příliš najevo svou nelibost vůči Emmě.

Ted' volal a já nechtěl slyšet, co má na srdci. Potřeboval jsem chránit Emmu, ať se děje, co chce, a sevřel jsem ji pevněji v náručí, když ten zatracený telefon znovu zapípal.

Bude pít pořád. Nepřestane volat.

Zaklel jsem, odtáhl se od ní a vyklouzl z postele. Popadl jsem mobil, navlékl si tepláky a zamířil dolů do pracovny. Jakmile jsem tam dorazil, zvedl jsem telefon k uchu a šel rovnou ke skříňce s alkoholem.

Nalil jsem si bourbon a přijal hovor. „Gene, rušíš.“

Zabručel na druhém konci linky. „Nepochybně. Vzal jsi to teprve na pošesté.“

Na vteřinku jsem sevřel telefon pevněji. „Už to víš?“

„Jo, vím. Ví to celá rodina. Cole se vrátil?“

„Ano, vrátil se.“

„Pojedeš za ním?“

„Už se stalo.“

„A?“

„A nic. Prý jsem odešel.“

„Sakra, Cartere. Před pěti lety jsi mu zachránil život a teď je zpátky. Znáš tě. Jo, sice říkáš, že jsi odešel, ale oba víme, že se vracíš.“

„Gene,“ začal jsem.

„Nehádej se se mnou.“

„Nevracím se.“

Znovu si odfrkl.

„Už to nejsem já.“

„Já vím.“ Ztišil hlas. „Kvůli ní doufám, že se nevrátíš, ale znám tě, Cartere. Při prvním náznaku problému půjdeš do toho. Poslouchej mě. Proto ti volám. Zůstaň. Mimo.“

„Jsem mimo.“

„Myslím to vážně, Cartere. Zůstaň mimo. Udělej to kvůli ženské, kterou miluješ.“

„To mám v plánu.“ Ale už při těch slovech jsem sevřel sklenici tak pevně, až po straně praskla. Jsem mimo. Vykoupil jsem se kvůli Emmě. Emma teď byla středem všeho, ale...“

„Vím, žes ho měl rád jako bratra, ovšem tu ženskou miluješ víc,“ řekl Gene. „Jen si to pamatuj a bude to dobré.“

„Gene.“ Měl pravdu. Emma byla vším.

„Co je?“

„Šlo o *Bertaly*.“